SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:2257

av Louise Minnhagen (L)

Åtgärder för att rädda Östersjöns sill och strömming

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör ta fram en nationell handlingsplan för att rädda Östersjöns sill och strömming och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ett grundläggande krav ska vara att EU:s fiskeripolitik utformas på ett sätt som på allvar kan sägas vara vetenskapligt underbyggt, utifrån ett långsiktigt perspektiv, och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska verka för att fiske efter sill och strömming i Östersjön endast får bedrivas för humankonsumtion och att riktat fiske efter dessa arter för framställning av fiskmjöl och djurfoder upphör, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska verka för ett förbud mot bottentrålning i Östersjön och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Läget för Östersjöns sill och strömming är akut. Under årtionden har kortsiktiga beslut fattats som lett till en situation där strömmingen och sillen riskerar att försvinna från

Östersjön om ingenting görs. Risken är att sillen och strömmingen går samma tragiska öde som torsken till mötes. Den långsiktiga trenden är alarmerande.

Övergödning, gifter och kemikalier, mikroplaster och klimatförändringar gör sammantaget Östersjön till ett av världens mest utsatta innanhav. Till detta kommer det allvarliga säkerhetsläget i regionen med Rysslands skuggflotta och upptrappade hot från öst.

Att rädda Östersjön kräver en mängd olika åtgärder under lång tid. Men fiskeripolitiken är något vi kan fatta beslut om direkt.

Dagens fiskekvoter vilar på EU:s gemensamma lagstiftning. Dessvärre är den utformad på ett sätt som är mycket kortsiktig och inte beaktar kvaliteten i fiskbestånden.

Regeringen bör skyndsamt ta fram en nationell handlingsplan för att rädda Östersjöns sill och strömming.

Den bör innehålla en strategi för att bättre beakta Sveriges prioriteringar i EU:s gemensamma fiskeripolitik samt den kommande uppdateringen av EU:s mångåriga plan för bestånden i Östersjön. Ett grundläggande krav ska vara att EU:s fiskeripolitik utformas på ett sätt som på allvar kan sägas vara vetenskapligt underbyggd, utifrån ett långsiktigt perspektiv. Den måste se till mer än den årliga utvecklingen och skapa förutsättningar för att vända den negativa trenden för Östersjöns sill och strömming över längre tid.

Industrifiske där sill och strömming fiskas för att malas ner till fiskmjöl och djurfoder måste självklart stoppas och Östersjöns sill och strömming ska endast tillåtas för humankonsumtion.

Bottentrålning ska inte vara tillåtet i Östersjön och Sverige måste lägga mer resurser på samarbete med grannländer som Finland och Danmark där utvecklingsmöjligheterna anses mest gynnsamma. Detta närmare samarbete är nyckeln till snabba och riktade åtgärder men även för bättre påverkningsmöjligheter på EU-nivå.

Målet med EU:s fiskepolitik är att fisket ska ske hållbart. Vår generation har ännu makten att rädda Östersjöns sill och strömming. Detta för att vi både ska kunna värna havets ekosystem och garantera ett livskraftigt kustnära fiske också för framtida generationer. Sillen och strömmingen är också en del av vårt kulturarv, en fisk som anpassat till Östersjöns bräckta vatten och som inte kan ersättas med någon annan fisk.

Låt oss agera i Sverige och EU för sillens, strömmingens och skärgårdens framtid.

Louise Minnhagen (L)